

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Cap. IX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

26 ואשקלה על ידם כסף כפרים שש מאות וחמשים
 27 וכלי כסף מאה לכפרים זהב מאה כפר : וכפורי זהב
 עשרים לאדרכנים אלף וכלי גחשת מצהב טובה
 28 שנים חמורות כזהב : ואמרה אלהים אתם קדש
 ליהוה והכלים קדש והכסף והזהב נרבה ליהוה אלהי
 29 אבותיכם: שקרו ושמרו עד תשקלו לפני שרי הכהנים
 והלויים ושרי האבות לישראל בירושלם הלשכות בית
 ל יהוה : וקלו הכהנים והלויים משקל הכסף והזהב
 והכלים להביא לירושלם לבית אלהינו :

31 ונסעה מנהר אהוא בשנים עשר לחדש הראשון ס' רגושה

ללכת ירושלם ויד אלהינו היתה עלינו ויצילנו מכף
 32 אויב ואורב על הדרך : ונבא ירושלם ונשב שם ימים
 33 שלשה : וביום הרביעי נשקל הכסף והזהב והכלים
 בבית אלהינו על יד מרמורת בן אוריה הכהן ועמו
 אלעזר בן פינחס ועמהם יוזכר בן ישוע ונועדיה בן בנוי
 34 הלויים: במספר במשקל לכל וכתב כל המשקל בעת
 לה ההיא :

*Hierosoly-
 mam re-
 dux. Deum
 muneribus
 ac victimis
 colit.*

הבאים מהשבי בני הגולה הקריבו
 עלות לאלהי ישראל פרים שנים עשר על כל ישראל
 אילים תשעים וששה כבשים שבעים ושבעה צפירי
 36 חטאת שנים עשר הכל עולה ליהוה : ויתנו את דתי
 המלך לאחשדרפני המלך ופחחות עבר הנהר ונשאו

*Cap. IX.
 Ezras intel-
 lecto popu-
 lum exte-
 rorum con-
 nubis sese
 polluisse,*

א את העם ואת בית האלהים : וככלות אלה
 נגשו אלי השרים לאמר לא נבדלו העם ישראל
 והכהנים והלויים מעמי הארצות כתעבתיהם לכנעני
 החתי הפרזי היבוס העמני המאבי המצרי והאמרי :
 2 כי נשאו מבנותיהם להם ולבניהם והתערבו זרע
 הקדש בעמי הארצות ויד השרים והסגנים היתה במעל
 3 הזה ראשונה : וכשמעי את הדבר הזה קרעתי את
 בגדי

בגדי ומעילי ואמרטה משער ראשי וקני ואשברה
 משומם: ואל יאספו כל חרד כדברי אלהי ישראל על 4
 מעל הגולה ואני ישב משומם עד למנחת הערב :
 ובמנחת הערב קמתי מתעציתי ובקרעי בגדי ומעילי
 ואכרעה על ברכי ואפרשה כפי אל יהוה אלהי :
 ואמרה אלהי בשתי ונכלמתי להרים אלהי פני אליך כי 6
 עונתינו רבול מעלה ראשו ואשמתנו גדלה עד לשמים:
 מימי אבותינו אנחנו באשמה גדלה עד היום הוזהר
 ובעונתינו נתנו אנחנו מל כינו כהנינו ביד מלכי
 הארצות בחרב בשבי ובכזה ובכשת פנים כהיום הזה:
 ועתה כמעט רגע היתה תחנה מאת יהוה אלהינו 8
 להשאיר לנו פליטה ולתת לנו יתר במקום קרשו
 להאיר עינינו אלהינו ולתתנו מחיה מעט בעברתנו: כי 9
 עבדים אנחנו ובעברתנו לא עובנו אלהינו ויש עלינו ח' במח
 חסד לפני מלכי פרס לתת לנו מחיה לרומם את בית
 אלהינו ולהעמיד את חרבתי ולתת לנו גדר ביהודה
 ובירושלים: ועתה מה נאמר אלהינו אחרי זאת כי
 עובנו מצותיך: אשר צוית ביד עבדיך הנביאים לאמר 11
 ה' ארץ אשר אתם באים לרשתה ארץ נדה היא
 בנדת עמי הארצות בתועבתיהם אשר מלאוה מפרה
 אל פה בטמאתם: ועתה בנותיכם אל תתנו לבניהם 12
 ובנותיהם אל תשאו לבניכם ולא תדרשו שלכם
 וטובתם עד עולם למען תחזקו ואכלתם ארץ טוב
 הארץ והורשתם לבניכם עד עולם: ואחרי כל הבא 13
 עלינו במעשינו הרעים ובאשמתנו הגדלה כי אתה
 אלהינו השכרת למטה מעוננו ונתתה לנו פליטה
 כזאת: הנשוב להפר מצותיך ולהתחתן בעמי התעבות 14
 האלה הלוא תאנף בנו עד כלה לאין שארית
 ופליטה

*Dilaceratis
 vestibus,
 vultisque
 crinibus,
 luctum
 suum te-
 statur.
 6 Atque
 ardentissi-
 me Deum
 deprecatur.*

טו ופליטה: יהוה אלהי ישראל צדיק אתה כי
נשארנו פליטה כהיום הזה הננו לפניך באשמתנו כי
אין לעמוד לפניך על זאת:

Cap. X.
Precibus ac
gemitu pro-
pitiatu Nu-
mine, expi-
ari culpam,
atque di-
mitti exte-
ras feminas
precipit:

א וכהתפלל עזרא וכהתודתו בכה ומתנפל לפני בית
האלהים נקבצו אליו מישראל קהל רב מאד אנשים
ונשים וילדים כי ככו העם הרבה בכה:

עילם ק' 2

ויען שכניה בן יחאל מבני עולם ויאמר
לעזרא אנחנו מעלנו באלהינו ונשבנשים נכריות
מעמי הארץ ועתה ישמקוה לישראל על זאת: ועתה
נכרת ברית לאלהינו להוציא כל נשים והנולד מהם
בעצת אדני והחרדים במצות אלהינו וכתורה יעשה:

ה ויקם עזרא וישבע את שרי הכהנים הלויים

6 וכל ישראל לעשות כדבר הזה וישבעו: ויקם עזרא

מלפני בית האלהים וילך אל לשכת יוחנן בן

7 מתאבל על מעל הגולה: ויעבירו קול ביהודה וירושלם

8 לכל בני הגולה להקבץ ירושלם: וכל אשר לא יבוא

לשלת הימים בעצת השרים והזקנים יחרם כל

9 רכושו והוא יבדל מקהל הגולה: ויקבצו כל

אנשי יהודה ובני מן ירושלם לשלשת הימים הוא אחד ש

התשיעי בעשרים בהדשו וישבו כל העם ברחוב בית

האלהים מרעידים על הדבר ומהגשמים: ויקם עזרא

הכהן ויאמר אלהם אתם מעלתם ושיבונשים נכריות

11 להוסיף על אשמת ישראל: ועתה תנו תורה ליהוה

אלהי אבותיכם ועשו רצונו והבדלו מעמי הארץ ומן

12 הנשים הנכריות: ויענו כל הקהל ויאמרו קול גדול בן

13 כדבריה עלינו לעשות: אבל העם רבו והעת גשמים יחיר

נו א Kkkk ואין